

зеше на земѣтъ, смъртнытъ бы побързали да и ся поклонятъ. Чудны сж играчкытъ на природѣтъ която и въ създаваніето на най-избраннытъ ситворенія размѣся нечаянно особенности!

Но тъй было или инакъ, мене шо ми е? Азъ осѣщамъ че колкото за Г-жж Маргаритѣ ще бѣдѣ като индіанецъ, сирѣчь сѣщество отъ онѣзи, които прѣселенцитѣ прѣзиратъ. Но и азъ ще бѣдѣ гордѣ колкото неѣж, защото отъ всичкытъ видове на любовь азъ най мразѣж онова влюбваніе, което прави чловѣка подозрителенъ въ интригуваніе и своекорыстіе. Но и освѣнь това, азъ мыслѣж, че нѣмамъ нуждѣ да ся обрѣжжъ съ голѣмѣж и правственнѣж силѣж, противу едѣж опасность, която не ми ся виждѣ толкозь възможнѣж и вѣроятна; защото красотата на Г-жж Маргаритѣ е отъ онѣзи които привличатъ повсче вниманіето на художника, неже чувствителностѣж на чловѣка.

Господжа Елуень като чу името Мервенъ, съ което Г. Маргарита повиыка кучето си, *плувнѣж съ пѣлны платна* по дълбинытъ на исторіѣтъж, да ми расправи че Мервенъ было истинското име на единъ чутовенъ вѣлшебникъ (магесникъ,) извѣстепъ просто подъ име Мерленъ, и въ расказытъ си отъ рицаритѣ стигнѣж чакъ до Кесаря и прѣкара испрѣдъ очитѣ ми цѣлы полкове друиды, бардове и пророцы.

А когато ся скытахъ по Келтскытъ лѣсове слѣдъ Г-жж Елуень, която ако да бѣше малко